

Ogólne zasady tworzenia i publikacji w centralnym repozytorium wzorów dokumentów elektronicznych zwanym dalej centralnym repozytorium

Podstawę prawną dla niniejszego opracowania stanowią: ustawa z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2013 r. poz. 235 oraz z 2014 r. poz. 183) zwanej dalej ustawą oraz § 12 w związku z §18 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 września 2011r. w sprawie sporządzania i doręczania dokumentów elektronicznych oraz udostępniania formularzy, wzorów i kopii dokumentów elektronicznych zwanego dalej rozporządzeniem (Dz.U. z 2011 r. Nr 206, poz. 1216 oraz 2014 poz. 590).

1. Opublikowanie wzoru dokumentu elektronicznego w centralnym repozytorium jest równoznaczne z określeniem wzoru wnoszenia podań, co oznacza, że od momentu publikacji w centralnym repozytorium wzór staje się obowiązującym w świetle prawa (art. 19b. ust. 4 ustawy). W związku z tym opublikowane w centralnym repozytorium wzory dokumentów elektronicznych nie mogą być objęte prawami autorskimi, tak jak wszelkie wzory wnoszenia podań, o których mowa w art. 63 § 3a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267).
2. W przypadku gdy w przepisach prawa został wskazany organ właściwy do określenia wzoru, to ten organ przekazuje wzór dokumentu elektronicznego do publikacji w centralnym repozytorium (art. 16a ust. 1 ustawy). Przekazując wzór należy w szczególności wskazać obowiązującą podstawę prawną, o której mowa w § 18 pkt 3b rozporządzenia, podając oznaczenie roku, numeru (o ile występuje) i pozycji dziennika urzędowego, w którym został opublikowany akt prawny upoważniający organ do określenia wzoru, oraz oznaczenie przepisu będącego podstawą wydania wzoru (z oznaczeniem jednostki redakcyjnej).
Podstawą do określenia wzoru może być także przepis prawa lokalnego.
3. W przypadku gdy w przepisach prawa nie został wskazany organ właściwy do określenia wzoru dokumentu, wzór dokumentu elektronicznego może przekazać do centralnego repozytorium organ, w którego właściwości pozostają sprawy związane z określonym w tym wzorze zakresem użytkowym dokumentów elektronicznych, jako podstawę prawną należy wówczas wskazać art. 16b ust. 1 ustawy. Należy przy tym jednak mieć na uwadze, że zasada określona w pkt. 2 jest nadrzędna: to znaczy, że jeśli szczególny przepis prawa wskazuje podmiot właściwy do określenia wzoru, to nie może tego wzoru określić nikt inny, niezależnie czy jest to wzór druku, czy wzór elektroniczny.
4. Umieszczenie wzoru dokumentu elektronicznego w centralnym repozytorium jest czynnością materialno – techniczną (§ 32 ust. 1 rozporządzenia).

5. Wnioski o publikację wzorów w centralnym repozytorium opatruje się bezpiecznym podpisem elektronicznym organu określającego wzór, weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu (§ 29 ust. 2 rozporządzenia).
6. W centralnym repozytorium nie publikuje się wzorów będących kopią wzorów już w nim opublikowanych (zgodnie z zasadą że wzór ma tylko jeden niepowtarzalny identyfikator, o którym mowa w §32 ust. 2). Nowe wersje wzorów już opublikowanych zastępujące dotychczasowy wzór o których mowa w pkt 14 z założenia różnią się od wersji poprzedniej - otrzymują więc inny niepowtarzalny identyfikator.
7. We wzorze dokumentu elektronicznego nie umieszcza się odwołań do schematów innych niż ogłoszone w Centralnym Repozytorium (z wyłączeniem odwołań do schematów ogłoszonych przez World Wide Web Consortium) - zabezpiecza to możliwość skutecznego korzystania ze wzorów, niezależnie od zachodzących zmian w zasobach zewnętrznych (§ 33 ust. 3 rozporządzenia)
8. W kodzie wzoru dokumentu elektronicznego nie wolno umieszczać danych, które mogą zostać uznane za reklamę lub kryptoreklamę.
9. Każdy z elementów wzoru tj. plik xml, xsd oraz xsl musi być zgodny ze specyfikacją World Wide Web Consortium (W3C), w szczególności muszą pozytywnie przejść proces walidacji.
10. Zgodnie z wymogiem art. 19b ust. 2 ustawy, w centralnym repozytorium umieszcza się, przechowuje i udostępnia wzory dokumentów, które uwzględniają niezbędne elementy struktury dokumentów elektronicznych określone w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 2a ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2011 r. Nr 123, poz. 698 i Nr 171, poz. 1016). W celu umożliwienia realizowania wymogu §33 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia w centralnym repozytorium zostały udostępnione schematy do wykorzystania przy tworzeniu wzorów zgodne z ww. sposobem oznaczania elementów metadanych (ePUAP Strona główna> Podmioty Publiczne> Repozytorium> Lista schematów).
11. Tytuł i opis wzoru umieszczone w metadanych wzoru powinny w sposób jednoznaczny określać zakres użytkowy dokumentów, które mają być tworzone w oparciu o ten wzór (§ 18 ust. 3 rozporządzenia).
12. Wizualizacja dokumentu elektronicznego (wzór opublikowany w centralnym repozytorium), nie musi być identyczna ze wzorem nieelektronicznym, ale musi zawierać dane w układzie niepozostawiającym wątpliwości co do treści i kontekstu zapisanych informacji, w sposób zgodny z tym wzorem (§ 22 ust. 2 rozporządzenia). W szczególności zwizualizowany dokument elektroniczny nie może zawierać elementów charakterystycznych i istotnych tylko dla wzorów nieelektronicznych takich jak, wykropkowania, lub informacje o sposobie wypełnienia druku (np. „niepotrzebne skreślić”, „podpis i pieczęć”, „wypełnić czytelnie” itd.).

13. Jeśli nie wykluczają tego przepisy odrębne zaleca się, jako dobrą praktykę unikanie umieszczania w schemacie (XSD) lub stylu danych (XSL) włączania na stałe informacji, które przywiązują wzór dokumentu do konkretnego miejsca lub instytucji (np. adres lub nazwa instytucji) umożliwiając wykorzystanie danego wzoru wyłącznie do adresowania pism powstałych na jego podstawie do wysyłki wyłącznie w określone z góry miejsce, do z góry określonego podmiotu. Z technicznego punktu widzenia dane tego typu mogą być wpisywane do dokumentu za pomocą odpowiednio zdefiniowanego formularza elektronicznego. Dzięki temu wzór będzie mógł mieć uniwersalny charakter, to znaczy być możliwy do zastosowania w wielu podmiotach publicznych bez potrzeby tworzenia przez nie bliźniaczych wzorów różniących się tylko wpisanym na stałe adresatem. Taka praktyka pozwoli uniknąć nie tylko niepotrzebnego powielania wzorów, ale także procedury ich zgłaszania.
14. Jeśli wniosek dotyczy nowej wersji wzoru opublikowanego już wcześniej w centralnym repozytorium konieczne należy to zaznaczyć we wniosku o publikację, podając niepowtarzalny identyfikator zastępowanego wzoru (udostępniony formularz wskazuje odpowiednie miejsce do tego przeznaczone). Zakłada się bowiem, że to podmiot zgłaszający nowy wzór do publikacji ma merytoryczną wiedzę czy zmienia wzór już istniejący (i dlaczego) czy też zgłasza nowy wzór.
- W przeciwnym przypadku, jeśli zgłaszający nie poda identyfikatora wzoru zastępowanego przez nowy wzór, stary wzór nie otrzyma statusu nieaktualnego i nie zostanie powiązany z nowym który go zastępuje. Korzystający z centralnego repozytorium nie będą mieli wiedzy, który ze wzorów jest obowiązujący, a co za tym idzie z formalnoprawnego punktu widzenia wnioski zgodne ze starym wzorem także będą musiały być uznawane za właściwe.

Zgodnie z § 18 rozporządzenia wzór dokumentu elektronicznego przekazywany do centralnego repozytorium zawiera :

- 1) określenie struktury pism tworzonych na jego podstawie, zdefiniowane w XSD;
- 2) ustalenie sposobu wizualizacji pism tworzonych na jego podstawie zdefiniowane w XSL;
- 3) metadane opisujące wzór dokumentu elektronicznego określone w formacie danych XML.

Metadane opisujące wzór o których mowa w pkt 3 (wyróżniku) są elementem wzoru dokumentu elektronicznego niezbędnym dla jego kompletności..

Przekazany do centralnego repozytorium przez podmiot publiczny wzór elektroniczny jest w momencie publikacji uzupełniany przez system centralnego repozytorium o niepowtarzalny identyfikator o którym mowa w §32 ust. 2 rozporządzenia. Niepowtarzalny identyfikator ma służyć w szczególności do odnajdywania w centralnym repozytorium wzorów na podstawie których zostały stworzone dokumenty elektroniczne. W związku z tym, że wzór składa się z trzech części, o których mowa w § 18 rozporządzenia - centralne repozytorium nadaje każdej z tych części odrębny identyfikator URI, z tym, że w zasadniczej części nazwy struktury katalogowej i domenowej są takie same, a różnią się jedynie nazwą pliku wskazującą bezpośrednio element wzoru dokumentu elektronicznego.

Na przykład „Wzór wniosku o dopisanie do spisu wyborców” opublikowany 17 sierpnia 2011 roku składa się z trzech części o następujących identyfikatorach URI:

<http://crd.gov.pl/wzor/2011/08/17/654/schemat.xsd>

<http://crd.gov.pl/wzor/2011/08/17/654/styl.xsl>

<http://crd.gov.pl/wzor/2011/08/17/654/wyrozniak.xml>

gdzie zakończenia „schemat.xsd”, „styl.xsl” i „wyrozniak.xml” oznaczają odpowiednio elementy wzoru określone w § 18 w pkt 1, 2, 3 rozporządzenia.

Wspólnym i niepowtarzalnym dla całego wzoru identyfikatorem URI jest <http://crd.gov.pl/wzor/2011/08/17/654/> co jednoznacznie umożliwia dotarcie do każdego z elementów wzoru.

Opublikowany w centralnym repozytorium wzór dokumentu elektronicznego zawiera podpis systemowy centralnego repozytorium. Podpis jest dodawany automatycznie w momencie publikacji wzoru dokumentu elektronicznego. Podpis jest realizowany w formacie XAdES określonym standardem ETSI TS 101 903 v 1.3.2 i jest związany z wyróżnikiem, z tym że posiada referencje do pozostałych elementów wzoru dokumentu elektronicznego.

Realizując przepis art. 19b ust. 2 ustawy ustala się następujące zasady tworzenia i oznaczania metadanych opisujące wzór dokumentu elektronicznego.

Wyodrębnia się następujące metadane:

- A) Niepowtarzalny identyfikator w postaci URI do opisu wzoru (dawniej wyróżnika) dokumentu elektronicznego (nadany automatycznie przez centralne repozytorium w momencie publikacji);
- B) Niepowtarzalny identyfikator URI do Opisu struktury logicznej wzoru dokumentu elektronicznego w postaci schematu XSD (nadany automatycznie przez centralne repozytorium w momencie publikacji);
- C) Niepowtarzalny identyfikator URI do Opisu wizualizacji dokumentu elektronicznego w postaci stylu XSL (nadany automatycznie przez centralne repozytorium w momencie publikacji);
- D) Tytuł wzoru dokumentu elektronicznego (wskazujący w sposób zwięzły zakres użytkowy dokumentów, które mają być tworzone na podstawie wzoru)
- E) Podstawę prawną utworzenia wzoru dokumentu elektronicznego zapisaną w postaci ujednoczonego identyfikatora ustalonego w sposób określony w załączniku do niniejszych zasad. Ujednoczenie sposobu identyfikacji aktu prawnego w opisie wzoru umożliwi stworzenie w przyszłości bezpośrednich odwołań ze zbiorów aktów prawnych do centralnego repozytorium, a co za tym idzie stworzy podstawy do zautomatyzowania procesu wyszukiwania wzorów nieaktualnych, o których mowa w pkt 14.
- F) Opis wzoru dokumentu elektronicznego wskazujący zakres stosowania wzoru;
- G) Rodzaj dokumentu określonego wzorem dokumentu elektronicznego (rozumiany jako dookreślenie typu o którym mowa w §2 ust.2 pkt 7 Rozporządzenia z dnia 30 października 2006 r. w sprawie niezbędnych elementów struktury dokumentów elektronicznych (Dz. U. z dnia 17 listopada 2006 r.), czyli np. wniosek, ustawa, rozporządzenie, zawiadomienie, zezwolenie, zażalenie, postanowienie, decyzja, sprawozdanie, deklaracja, faktura itd.)
- H) Datę utworzenia wzoru dokumentu elektronicznego;

- I) Twórcę wzoru - rozumianego jako podmiot odpowiedzialny za ten wzór, w tym zgodność wzoru z przepisami prawa – w szczególności organ, który przekazał wzór dokumentu elektronicznego do publikacji;
- J) Termin obowiązywania wzoru dokumentu elektronicznego;
- K) Podpis elektroniczny zgodnie ze specyfikacją ETSI TS 101 903 v. 1.3.2. (nadany automatycznie przez system w momencie publikacji)

Uwaga! Tylko elementy określone w pkt A-C oraz pkt K zostaną określone i nadane automatycznie w momencie publikacji. W związku z tym, że publikujący wzory musi je opublikować zgodnie z wnioskiem, a co za tym idzie nie może zmieniać danych o których mowa w pkt D-J, należy zwrócić szczególną uwagę na właściwe wypełnienie wniosku w tym zakresie.

Struktura opisu wzoru określona schematem XSD oraz sposób wizualizacji opisu wzoru znajduje się w centralnym repozytorium jako wzór elektroniczny opisu wzoru dokumentu elektronicznego (<http://crd.gov.pl/wzor/2008/05/09/1/>).

Załącznik

Sposób określania jednolitego identyfikatora aktu prawnego w opisie wzoru elektronicznego.

Podstawę prawną do wydania (opublikowania) wzoru elektronicznego, o której mowa w §18 pkt 3b rozporządzenia oznacza się za pomocą jednolitego identyfikatora w którym występują kolejne elementy precyzyjnie wskazujące tę podstawę oddzielone od siebie ukośnikiem „/” i ustalone w następujący sposób:

URI://[identyfikator aktu normatywnego]/[identyfikator pozycji aktu]

gdzie [identyfikator aktu normatywnego] jest określony:

[identyfikator dziennika urzędowego]/[rok]/[numer]/[pozycja]

[identyfikator pozycji aktu] dla podstawy znajdującej się w załączniku jest określony:

[załącznik]/[wskazanie elementu]

[identyfikator pozycji aktu] dla podstawy znajdującej się w treści aktu jest określony:

[wskazanie elementu]

[wskazanie elementu] wskazuje szczegółowo przepis na podstawie którego wydano wzór, prezentując liczbowo kolejne elementy struktury aktu np. paragrafy, punkty, litery

[nr artykułu/paragrafu na podstawie którego wydano wzór]/[nr ustępu/paragrafu na podstawie którego wydano wzór]/[nr pozycji w ramach kolejnego poziomu w hierarchii aktu prawnego na podstawie którego wydano wzór]/[nr pozycji w ramach kolejnego poziomu w hierarchii aktu prawnego na podstawie którego wydano wzór]/[itd. aż do precyzyjnego określenia przepisu prawa stanowiącego podstawę wydania wzoru].

gdzie:

[identyfikator dziennika urzędowego] – należy wybrać właściwy rodzaj ze słownika załączonego na końcu niniejszych zasad.

Uwaga: jeśli w przepisach prawa zostaną określone inne zasady oznaczania identyfikatorów dzienników urzędowych, wskazane zostanie miejsce publikacji lub podmiotu ogłaszającego takie identyfikatory lub z innych względów identyfikatory określone w słowniku staną się nieaktualne – zasady oznaczania identyfikatora zostaną odpowiednio zmienione i zaktualizowane. Do tego czasu, w celu ujednoczenia zapisu jednolitego identyfikatora aktu prawnego w centralnym repozytorium należy stosować nazwy z załączonego słownika.

[rok] – podać rok w oznaczeniu dziennika urzędowego w formacie „rrrr” - bez żadnych dodatkowych znaków

[numer] – podać nr dziennika w danym roku - bez żadnych dodatkowych znaków

[pozycja] – podać nr pozycji w dzienniku urzędowym - bez żadnych dodatkowych znaków

[załącznik] – jeśli wzór został określony na podstawie przepisu prawa znajdującego się w załączniku do aktu prawnego podać nr załącznika w formacie załx gdzie „x” jest numerem załącznika – bez żadnych dodatkowych znaków w tym spacji i innych znaków specjalnych np. „zał2” dla załącznika nr 2, „zał1a” dla załącznika nr 1a, itd. Jeśli załącznik nie występuje pominąć ten element w opisie.

[nr artykułu/paragrafu na podstawie którego wydano wzór] – podać sam numer artykułu, paragrafu lub innego elementu struktury aktu prawnego określającego miejsce w danym akcie stanowiące podstawę do wydania wzoru – bez żadnych dodatkowych znaków takich jak „§” czy „art.”. Czyli dla artykułu 20 nie wpisywać „art. 20” tylko samo „20”. Jeśli numer przepisu nie jest liczbą naturalną zasady są następujące:

- dla przepisów z dodatkową literą wpisać tak jak to jest w akcie prawnym bez spacji np. „20a”
- dla przepisów z indeksem „prim” wpisać po kropce literę „p” - na przykład dla art. 20 prim – „20.p”

– dla przepisów z numerowanym indeksem podać po kropce numer indeksu – na przykład dla art. 20 z indeksem górnym 3 – „20.3”

[nr ustępu/paragrafu na podstawie którego wydano wzór] – podać sam numer ustępu paragrafu stanowiącego kolejny poziom struktury aktu prawnego w którym znajduje się przepis stanowiący podstawę do wydania wzoru - bez żadnych dodatkowych znaków takich jak „§” czy „ust.”, zgodnie z zasadami określonymi powyżej w przypadku gdy numer ten nie jest liczbą naturalną.

[itd. aż do precyzyjnego określenia przepisu prawa stanowiącego podstawę wydania wzoru] – podawać kolejne określenia w strukturze aktu prawnego aż do precyzyjnego wskazania przepisu stanowiący podstawą wydania wzoru. Jeśli podstawą wydania wzoru jest punkt to odpowiednio należy zejść do poziomu punktu, jeżeli literą to odpowiednio należy zejść do poziomu litery oddzielając od siebie poszczególne elementy struktury ukośnikami.

Uwaga: od dnia 1 stycznia 2012 r. akty normatywne i inne akty prawne podlegające ogłoszeniu ogłasza się w formie dokumentu elektronicznego o czym stanowi art. 2a. ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. 2011r. Nr 197 poz.1172) a co za tym idzie nie stosuje się numeracji dzienników, więc konstruuując identyfikator podstawy prawnej wskazujący na akty normatywne opublikowane po 1 stycznia 2012 r. należy pominąć element [numer].

Powyższe wytyczne mają na celu uproszczenie sposobu wskazania aktu prawnego, eliminując możliwość pomylenia się przez wstawienie niepotrzebnej spacji, a jednocześnie stwarzają „odporność” na bardzo różne mechanizmy hierarchizacji struktury aktów prawnych.

Dzięki temu zostanie stworzona możliwość automatycznego odnajdywania i wskazywania wzoru elektronicznego w centralnym repozytorium w różnych systemach informacji prawnej. Pozwoli to no efektywnie szybkie sprawdzanie czy wzór elektroniczny został już wydany przez upoważniony podmiot. W przyszłości będzie to umożliwiała także automatyzację kwerend odnajdujących nieaktualne wzory umieszczone w centralnym repozytorium.

Przykład 1: jednolity identyfikator wzoru wniosku o wydanie zgody na wytwarzanie produktów leczniczych terapii zaawansowanej (gdyby taki wzór przekazywał do centralnego repozytorium upoważniony podmiot czyli Minister Zdrowia).

Podstawę prawną do wydania wzoru stanowi art. 38a ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. - Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271, z późn. zm..

Zapis jednolitego identyfikatora zgodnie z powyższymi założeniami wyglądałby tak:

URI://Dziennik_Ustaw/2008/45/271/38a/6/1

Przykład 2: jednolity identyfikator wzoru zbiorczej deklaracji miesięcznej dotyczącej opłaty wnoszonej przez podmioty świadczące usługę będącą reklamą napojów alkoholowych (gdyby taki wzór zgłaszał Minister Sportu i Turystyki).

Podstawę prawną do wydania wzoru stanowi art. 13 z indeksem górnym 2, ust. 4 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473, z późn. zm)

Zapis jednolitego identyfikatora zgodnie z powyższymi założeniami wyglądałby tak:

URI://Dziennik_Ustaw/2007/70/473/13.2/4

Słownik identyfikatorów dzienników urzędowych

	Dzienniki Urzędowe Prezesa Rady Ministrów
Dziennik_Ustaw	Dziennik Ustaw,
Monitor_Polski	Monitor Polski,
	Dzienniki Urzędowe Ministrów Kierujących Działami Administracji Rządowej
DUM_MEN	Ministerstwo Edukacji Narodowej,
DUM_MF	Ministerstwo Finansów,
DUM_MG	Ministerstwo Gospodarki,
DUM_MI	Ministerstwo Infrastruktury,
DUM_MKIDN	Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego,
DUM_MNISW	Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego,
DUM_MON	Ministerstwo Obrony Narodowej,
DUM_MPIPS	Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej,
DUM_MRIRW	Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi,

DUM_MRR	Ministerstwo Rozwoju Regionalnego,
DUM_MSP	Ministerstwo Skarbu Państwa,
DUM_MSIT	Ministerstwo Sportu i Turystyki,
DUM_MS	Ministerstwo Sprawiedliwości,
DUM_MSZIA	Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji,
DUM_MSZ	Ministerstwo Spraw Zagranicznych,
DUM_MSR	Ministerstwo Środowiska,
DUM_MZ	Ministerstwo Zdrowia,

Dzienniki Urzędowe Urzędów Centralnych

DU_GUM	Dziennik Urzędowy Głównego Urzędu Miar
DU_GUS	Dziennik Urzędowy Głównego Urzędu Statystycznego
DU_KGP	Dziennik Urzędowy Komendy Głównej Policji
DU_KGSG	Dziennik Urzędowy Komendy Głównej Straży Granicznej
DU_KNF	Dziennik Urzędowy Komisji Nadzoru Finansowego
DU_UKE	Dziennik Urzędowy Urzędu Komunikacji Elektronicznej
DU_ULC	Dziennik Urzędowy Urzędu Lotnictwa Cywilnego
DU_UOKIK	Dziennik Urzędowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
DU_PRP	Dziennik Urzędowy Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej
DU_WUG	Dziennik Urzędowy Wyższego Urzędu Górniczego,

Wojewódzkie Dzienniki Urzędowe

WDU_D	Wojewódzki Dziennik Urzędowy - woj. dolnośląskie,
WDU_C	Wojewódzki Dziennik Urzędowy - woj. kujawsko-pomorskie,
WDU_L	Wojewódzki Dziennik Urzędowy - woj. lubelskie,
WDU_F	Wojewódzki Dziennik Urzędowy - woj. lubuskie,
WDU_E	Wojewódzki Dziennik Urzędowy - woj. łódzkie,
WDU_K	Wojewódzki Dziennik Urzędowy - woj. małopolskie,
WDU_W	Wojewódzki Dziennik Urzędowy - woj. mazowieckie,
WDU_O	Wojewódzki Dziennik Urzędowy - woj. opolskie,
WDU_R	Wojewódzki Dziennik Urzędowy - woj. podkarpackie,
WDU_B	Wojewódzki Dziennik Urzędowy - woj. podlaskie,
WDU_G	Wojewódzki Dziennik Urzędowy - woj. pomorskie,
WDU_S	Wojewódzki Dziennik Urzędowy - woj. śląskie,
WDU_T	Wojewódzki Dziennik Urzędowy - woj. świętokrzyskie,
WDU_N	Wojewódzki Dziennik Urzędowy - woj. warmińsko-mazurskie,
WDU_P	Wojewódzki Dziennik Urzędowy - woj. wielkopolskie,
WDU_Z	Wojewódzki Dziennik Urzędowy - woj. zachodniopomorskie,

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

DUUE_L	Dziennik Urzędowy WE i Dziennik Urzędowy UE seria L,
DUUE_C	Dziennik Urzędowy WE i Dziennik Urzędowy UE seria C.